

A végső csend.
Székek felhajtva, lehajtva.
Minden fog távozik a szájból,
őrők, metszők és testes zápfogak.
És hát a nyelv,
gyönyörű díszleted, milyen
felesleges
a félsötétben.

De ki volt,
tényleg, ki volt ma
a sűgő?
Ezen tűnődsz, és hirtelen
mély hála önt el.
Nincs sehol, de
az ő arca lesz
a legfontosabb.

Kiss Judit Ágnes

KATONADAL

A HÁROM MAGYAR KESERVERS ciklusból

Nem leszek, nem leszek fegyveres katona,
Parancsra sem fekszem a lövészárokból.
Közlegénynek áldás, tábornoknak átok,
Maradok szanitéc, két tűz közt szolgállok.

Nem tehetek másként, erre tettem esküt,
Ellenség vagy barát, nincs más, csak a testük.
Aki sebet kötöz, aki holtat temet,
Kinek volt igaza, annak mindegy lehet.

Nem soká hihetem magam túlélőnek.
Végső győzelemig jobbról-balról lőnek.
Nem lesz dísztemetés, nem jár érdemérem,
Bárkié lesz a föld, beszívja a vérem.